

centrum ex 03.03
beelden po 2012
dekunst si t/m
emmen tie 29.04
2012

real life

f.m. hutchison - schilderijen

Frank Hutchison interviewt F.M. Hutchison

Frank: Geef je wel vaker interviews?

F.M.: Niet zo vaak. Als dat wel het geval is dan toch altijd vanwege een tentoonstelling. Maar een interview met jou zoals dit, was nog niet eerder het geval. In dit interview wil ik iets vertellen over mijn werkwijze. En die bestaat eruit dat ik vaak situaties in scène zet om dit vervolgens te gebruiken voor een schilderij. Dat we nu dit interview op deze manier doen is heel erg verwant aan die werkwijze.

Frank: Je gaat exposeren in het CBK in Emmen, wat is er in die tentoonstelling te zien?

F.M.: Schilderijen. Voornamelijk. Maar niet alleen. Ik wil er per zaal wel iets over vertellen. Te beginnen met de Grote Zaal. Als je de Grote Zaal binnenkomt zie je tegenover je op de grote wand beschilderde panelen. Ik heb uit MDF-plaatmateriaal figuren gezaagd en die beschilderd. Deze panelen vormen samen één grote voorstelling. Het stelt een picknick voor, een auto, een kleed op de grond en mijn gezin

Frank: In de Grote Zaal hangen ook foto's ?

F.M.: In de Grote Zaal hangen foto's van Marieke de Rooij en Janna Bathoorn. Ik had aan Marieke gevraagd of zij ook foto's wilde maken van die uitgezaggde panelen. Cut-outs noem ik ze ook wel.

Frank: Wat laten die foto's zien?

F.M.: Een tijdje geleden had ik voor een neefje een zebra geschilderd. We zijn daar toen mee op stap gegaan in het Noorderplantsoen in Groningen. Toen bleek dat op de foto die zebra heel ruimtelijk mee ging doen in de omgeving daar. Het leek me meteen iets om mee door te gaan; het maken van dit soort geschilderde objecten en het maken van foto's daarvan. Toen ik destijds deze tentoonstelling in het CBK Emmen ging voorbereiden en die hoge wand in de Grote Zaal zag, leek me dat een mooie kans om daar iets op deze manier mee te doen. Om een voorstelling te maken met dit soort panelen. En plan B was ook om foto's te maken met de panelen die ik ging zagen en beschilderen.

Frank: Waarom heb je die foto's niet zelf gemaakt?

F.M.: Ik maak ook wel eens een foto, maar daarmee ben ik nog geen fotograaf. Ik heb Marieke gevraagd omdat ze gespecialiseerd is in het fotograferen van mensen in hun eigen interieur, omgeven door hun eigen objecten. Er ontstaat door die objecten dan een beeld over wie die mensen zijn. Hier gaat het om mensen die zijn afgebeeld en waarvoor we een nieuwe omgeving moesten vinden. Zij heeft de fotografe Janna Bathoorn, met wie zij al eerder heeft samengewerkt, erbij gevraagd. Samen zijn zij hiermee aan het werk gegaan. En dat werd op een gegeven moment zo interessant dat we besloten hebben daar een boek van te maken.

Frank: 'Replace' heet dat boek waar die foto's in staan.

F.M.: Ja, 'Replace' betekent zowel: terugplaatsen als vervangen.

En beide betekenissen dekken de lading naar mijn gevoel. We plaatsen de uitgezaagde en geschilderde figuren en objecten buiten in een omgeving. Wat ik leuk en bijzonder vind, is dat we alle drie de auteur zijn van dit boek. Ik als de maker van die cut-outs, en zij als de fotografen die deze objecten in een nieuwe dan wel eigen omgeving hebben geplaatst.

Frank: Maar kun je iets zeggen over wat je dat oplevert?

F.M.: Het realistisch gehalte van mijn schilderijen is zeker niet fotorealistisch het is verbazingwekkend dat die beschilderde cut-outs dan toch behoorlijk gaan meedoen in een werkelijke omgeving. Tenminste wanneer ze worden gefotografeerd. Als je erbij bent, zie je meteen hoe het zit. Maar op een foto vallen die twee werelden – werkelijkheid en beschilderd oppervlak – wonderwel samen. Dat vind ik verrassend. En het levert voor mij ook onverwachte beelden op.

Frank: Ok, dat is de Grote Zaal met de grote wand en de presentatie van de foto's. Hoe is de tentoonstelling verder?

F.M.: In de ruimte ernaast zijn mijn schilderijen te zien. Het is een selectie van schilderijen uit de periode 2005 – 2010. Een aantal schilderijen van 200 x 200 cm, en een aantal in het formaat van 120 x 120 cm.

Frank: Kun je iets vertellen over de ontstaanswijze van deze werken?

F.M.: Ik heb in de computer met een 3D-programma scènes gemodelleerd, die ik vervolgens heb geschilderd. Daarbij moet je wel bedenken dat tijdens het schilderproces nog van alles aan het oorspronkelijke ontwerp verandert.

Frank: En hoe moet ik mij zo'n 3D-programma voorstellen?

F.M.: Je moet je zo'n programma zo voorstellen. Het begint met een leeg scherm. In dat lege scherm ga je bouwen. Het programma bevat een 'toolbox' waarin de zogenaamde 'polygons' (veelhoeken) zitten: o.a. een bol, kubus, cylinder, en zo nog een paar geometrische vormen. Deze 'polygons' kunnen op het scherm worden geplaatst. Je kunt ze vergroten en verkleinen, uittrekken of buigen, verplaatsen, draaien, vermenigvuldigen. Je kunt er gaten in boren, je kunt ze kleuren en je kunt ze ook weer verwijderen. Hierdoor kun je een scène bouwen. Je moet je het geheel voorstellen als een virtuele maquette die in zijn geheel op het vlak kan draaien waardoor je hem van verschillende kanten kunt bekijken. Uiteindelijk kies ik één van de standpunten uit die mij het beste bevalt.

Frank: En wat kun je daar als schilder mee?

F.M.: Ik vind het inspirerend omdat het voor mij tot onverwachte invalshoeken leidt. Maar er is ook een heel ander belangrijk punt. Als schilder wil je weten waar het licht vandaan komt. Hier kun je het licht zelf plaatsen en kun je zelfs, als je dat wilt, meerdere lichtpunten aanbrengen in de scène. Ook gekleurd licht, gekleurde schaduwen, noem maar op. Je kunt een hele eigen lichtregie voeren.

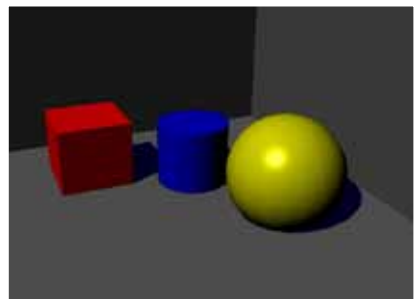
Frank: Wat dan toch in me opkomt, als je zo bezig bent met die digitale techniek, waarom laat je dan geen prints zien van wat je in de computer hebt gemaakt?

F.M.: Het is altijd mijn bedoeling geweest om deze werkwijze te gebruiken als middel om schilderijen te laten ontstaan. Het zijn digitale schetsen. Het is nooit een doel geweest om dit op zichzelf te presenteren. De prints die uit mijn computer komen zijn kaal en vaak vind ik ze zelfs lelijk. Maar ze zijn wel heel bruikbaar om er een schilderij van te maken. Door er een schilderij van te maken verandert er iets. Het krijgt een formaat van twee bij twee meter bijvoorbeeld. Het beeld krijgt mijn handschrift en kleurgebruik. Het schilderij krijgt textuur. Toch is het duidelijk dat de voorstelling kunstmatig is. Op een bepaalde manier is duidelijk dat er sprake is van een hedendaagse benadering. Het zijn geen beelden die bestaan. Ik bedoel, ik geef niet de ons omringende werkelijkheid weer.

Frank: Wat heeft het werken met een 3D programma voor je schilderijen opgeleverd?

F.M.: Eén van de eerste schilderijen waarbij het modelleren in de computer heel erg van pas kwam, was voor het schilderij 'Arrival'. Bij terugkomst van een vlucht naar Lissabon zag ik bij het landen dat de schaduw van het vliegtuig onder mij over de daken van de huizen gleed. De schaduw van zo'n vliegtuig volgt dan zigzaggend de richting van de daken. Op het moment dat ik dat zag, wist ik dat het een goed onderwerp voor een schilderij was. Door met licht boven het vliegtuig te schuiven valt de schaduw op een gegeven moment precies op de plaats in de woonwijk waar ik het wilde hebben.

Het gegeven van wat ik gezien heb (schaduw van een vliegtuig valt op huizen), is overeind gebleven. De voorstelling zelf is erg veranderd sinds dat wat ik destijds zag vanuit het vliegtuig. Als ik uit mijn hoofd had moeten bedenken hoe je zoiets weergeeft dan had ik het laten liggen. Terwijl dit nou juist iets is dat zo'n programma heel goed kan. De voorstelling is anders, maar de essentie van wat ik zag uit het vliegtuig en wil zeggen is gebleven. Het schilderij is overigens helaas niet in de tentoonstelling te zien.

Frank: In de tentoonstelling zijn ook filmbeelden te zien.

F.M.: Ja, dat klopt. Toen ik begon met schilderijen maken naar aanleiding van dit 3D-programma heb ik de filmers Arno Cupedo en Aafke Sterenberg gevraagd om daar een documentaire over te maken. Deze documentaire is in de tentoonstelling te zien. In het begin was ik vooral gefocused op de voor mij nieuwe technische mogelijkheden van dat programma. Gaandeweg het filmproces ontdekte ik de mogelijkheden om tot écht nieuwe beelden te komen. En in die film begin ik het werken met dat 3D-programma meer en meer te zien als een medium dat ik gebruik. Naarmate de film vordert ga ik dan ook steeds meer over de inhoud van mijn schilderijen praten. Deze film is in delen ook te zien op mijn website.

Frank: Wat wil je in je schilderijen weergeven?

F.M.: Ik probeer mijn schilderijen een eigentijdse sfeer mee te geven. De alledaagse werkelijkheid is een inspiratiebron. Eén van de schilderijen die ik laat zien is 'Ondergelopen camping'. Je ziet een camping afgebeeld met design-tenten, waarbij er een paar zijn ondergelopen. In de tijd dat ik dit schilderij maakte werd er in de media vlak achter elkaar over een paar wateroverlastdrama's bericht. Iets dergelijks begint altijd klein en onopgemerkt. Maar kan uitlopen op rampen met ongekennde omvang. Ik zie dit schilderij dan ook als een commentaar daarop. Kleine wateroverlast met gevolgen die te overzien zijn, maar toch.

Frank: Kun je zeggen hoe je de werkelijkheid benadert in je schilderijen?

F.M.: Zoals ik al uitlegde zijn er schilderijen ontstaan naar aanleiding van het werken met een 3D-programma. Dat lijkt wel op onze werkelijkheid maar dat ontstaat heel artificieel.

Ook in die fotoserie waar ik het net over had wordt er gespeeld met echt en onecht. Is het een echt mens dat daar staat in het park of een geschilderd figuur? In de serie portretten die zo nog aan de orde komen ligt dat weer iets anders. Maar dat de werkelijkheid en het spelen met de werkelijkheid een rol speelt in mijn werk wilde ik laten weten door de ironische titel: 'Real Life'.

Frank: In de meeste schilderijen die je hier laat zien gaat het om objecten.

F.M.: Wie is de figuur die op een gegeven moment opduikt?

Dat is Simon. Simon is een voorgemodellerde 3D-figuur die je in elke mogelijke stand kunt neerzetten en die je binnen andere 3D-programma's kunt importeren. En die dus ook meedoet met de hele ingestelde belichtingssetting en dergelijke. Door hem te gebruiken werd het allemaal veel verhalender dan daarvoor. Als je een persoon gaat gebruiken in je voorstelling moet je hem iets laten doen.

Frank: Wat doet hij dan?

F.M.: Wij kijken tegen zijn rug aan en hij staat voor een kleine struik in een veel te grote cilindervormige bloempot. In het schilderij 'Tussenstop' is het een 'hele club Simons' die bij bomen staat. Ik stelde mij een band op tournee voor, die heeft haast en maakt een tussenstop. En dan staan ze met zijn allen in het bos. Dat laat zich raden.

Frank: We hebben nog niet de Kleine Zaal besproken, die je binnen gaat voordat je in de Grote Zaal komt. Daar hangen portretten. En het werk daar is totaal anders dan het andere werk. Hoe past dat erin?

F.M.: Na een aantal werken die ik over de virtuele Simon had gemaakt, besloot ik om portretten van echte mensen te schilderen. Momenteel hebben we opgroeiende kinderen. Ik heb een aantal portretten van ze gemaakt, en die gecombineerd met andere portretten. Uitgangspunt hiervoor waren foto's die ik maakte. Toch heb ik die foto's niet nageschilderd, maar ik heb de geportretteerden enigszins gestileerd weergegeven. Mijn overige werk is meer conceptueel van aard, dit werk is puur afbeeldend. Die portretten zijn ook persoonlijker dan het andere werk. Ik heb er over getwijfeld maar toch besloten om ook dit werk te laten zien en zo een breder beeld te geven van mijn werk als schilder.

Frank: Je bent door het CBK gevraagd iets te bedenken voor het educatieve programma dat in het gebouw van het CBK zelf aan schoolklassen gegeven wordt. Hoe ga je met die leerlingen aan het werk?

F.M.: Scholen worden aangeschreven om hier aan mee te doen. En als ze willen kunnen ze daar op intekenen. De opdracht aan de leerlingen is om een foto van zichzelf mee te nemen waar ze helemaal ten voeten uit opstaan. In het CBK zal allerlei door mij verzameld fotomateriaal aanwezig zijn, waarmee de leerlingen een interieur kunnen samenstellen waar ze zichzelf dus ook kunnen laten figureren. Een soort kijkdoos eigenlijk. De uitgeknipte foto's gaan we belichten en fotograferen. Ik ben benieuwd wat dit gaat opleveren. Misschien kunnen we de resultaten hiervan laten zien op de website van het CBK.

Groningen, 29 januari 2012

www.fmhutchison.nl

- Foto 1: foto voorzijde, Lena van der Wal, 2012
Foto 2: interview, Esther Schaareman, F.M. Hutchison, 2012
Foto 3: ontwerp installatie Grote Zaal, F.M. Hutchison, 2012
Foto 4: met zebra op stap, Esther Schaareman, 2011
Foto 5: Janna Bathoorn en Marieke de Rooij, 2012
Foto 6: detail schilderij New Functions, 200 x 200 cm, 2006
Foto 7: 3D print F.M. Hutchison, 2012
Foto 8: detail schilderij Arrival, 120 x 120 cm, 2006
Foto 9: filmstill, Arno Cupedo en Aafke Sterenberg, 2008
Foto 10: schilderij Ondergelopen Camping, 200 x 200 cm, 2008
Foto 11: schilderij Simon, 120 x 120 cm, 2009
Foto 12: schilderij Celeste, 90 x 70 cm, 2011
Foto 13: schilderij Speeltuin, 200 x 200 cm, 2010

Centrum Beeldende Kunst Emmen
wo t/m zo 13.00 -17.00 uur
open op erkende feestdagen behalve:
30 april, 25 en 31 december, 1 januari

Ermerweg 88b
7812 BG Emmen
cbk@emmen.nl
www.cbkemmen.nl

Tentoonstellingen
Kunstuitleen
Educatie
Beelden Buiten